

پرده آخر تئاتر فجر ۴۱

نگاهی به ۱۰ روز برگزاری جشنواره تئاتر فجر و جایزه‌هایی که به خانه‌ها رفتند

وقتی قرار بود جشنواره تئاتر فجر چهل و یکمین دوره‌اش را برگزار کند، پیش‌بینی می‌شد که شاید نتواند در جذب مخاطب موفق شود. اما این جشنواره در روزهای پایانی توانست در جذب مخاطب خود را نشان دهد که اگر نمایش خوبی روی صحنه بیاید، می‌شود تماشاگران و علاقه‌مندان به تئاتر را به سالن‌های نمایش آورد.

تماشاگر آماتور؛ تماشاگر حرفه‌ای

روزهای اول جشنواره مانند هر دوره دیگری که برگزار می‌شد، به واسطه تبلیغات کم و نبود برنامه‌های تبلیغاتی، سالن‌ها آنطور که باید و شاید نتوانستند صندلی‌های خود را پر کنند. وقتی جشنواره به نیمه رسید با اجرای نمایش‌ها از شهرهای مختلف و رسیدن به یک تنوع و همچنین چند اجرا از کشورهای خارجی، سالن‌های نمایش توانست مخاطب هر ساله خود را داشته باشد؛ مخاطبانی که یا با بلیت میهمان و یا خرید بلیت‌های ۸۰ تا ۱۲۰ هزار تومانی به تماشای نمایش‌ها نشستند. تماشاگران این دوره از جشنواره گاهی تماشاگران آماتوری بودند که برای نخستین‌بار به تماشای نمایش نشستند و برخی نیز تماشاگران حرفه‌ای بودند که نمایش‌های مورد نظر خود را تماشا کردند.

نمایش‌های خارجی را راضی‌کننده

در کنار اجرای نمایش‌ها، برگزاری کارگاه‌های آموزشی هم در این دوره توانست برای گروه‌های نمایشی که از شهرهای مختلف حضور دارند، موقعیت خوبی باشد. امسال بیشترین سهم برای گروه‌های شهرستانی بود که بتوانند در روزهای جشنواره برای دیده‌شدن تلاش کنند و برای برنده‌شدن، رقابت داشته باشند. البته گاهی بی‌نظمی در زمان اجراها و کنسل شدن اجراها در دقیقه ۹۰ باعث نارضایتی تماشاگران می‌شد. در این دوره از جشنواره تئاتر فجر بخش مسابقه مانند دیگر دوره‌ها برگزار شد، بخش مرور به نوعی حذف شد و تولیدات جدید یک‌ساله برای رقابت روی صحنه آمدند؛ موضوعی که توانست تاحدی هیجان را به اختتامیه جشنواره بازگرداند. با این همه امسال چند نمایش خارجی توانست، تئاتر فجر را در این بخش سربرلند کند؛ بخشی که در همه دوره‌های برگزاری جشنواره محل نقد منتقدان بود. امسال هم کارهای ضعیف خارجی در جشنواره حضور داشتند اما ۳ اجرا توانست این بخش را روغنبد کند.

اما اختتامیه

در این دوره از جشنواره بیشتر جوایز در بخش بین‌الملل را گروه نمایش عراقی از آن خود کرد؛ گروه نمایشی از کشوری که روزگاری با ما درگیر جنگ تحمیلی بود و حالا علاوه بر حضور گروه‌های نمایشی‌اش، داورهایش آمدند تا اجراهایمان را داوری کنند؛ اجراهایی که بسا موضوع دفاع مقدس بود. در اختتامیه این دوره یک مجری زن، مدیریت بر نامه در تالار وحدت را بر عهده داشت. پیش از آنکه برنامه اختتامیه شروع شود، مراسم رونمایی کتاب‌های پژوهشی از انتشارات نمایش برگزار شد. در مراسم اختتامیه از پیشکسوتان شهرستان هم تجلیل شد. در بخش مسابقه از ابراهیم پشت‌کوهی برای نمایش «مکیث زار» تقدیر شد و جایزه اول به نمایش «امل» به کارگردانی جواد الاسدی رسید. جایزه ویژه هیأت داوران هم به گروه بازیگر نمایش «اسب قاتلین» رسید.

دفاع و تشکر وزیر از تئاتر و هنرمندان

محمد مهدی اسماعیلی، وزیر ارشاد که برگزارای جشنواره‌های فجر برایش از همه چیز مهم‌تر بوده و هست، از همان ابتدا تلاش کرد تا جشنواره در بهترین شکل برگزار شود. وزیر در مراسم اختتامیه هم حضور داشت و با عنوان این مطلب که اهالی تئاتر خوش درخشیدند، عنوان کرد: «حضور هنرمندان برای همه ما روحيه‌بخش بود و من می‌خواهم از همه اهالی تئاتر تشکر کنم که خوش درخشیدند چه در استان‌ها و چه در این یک دهه‌ای که جشنواره در تهران برقرار بود. خدا را شکر می‌کنیم که هنرمندان با این شور و شفع در جشنواره حاضر شدند. ما شعار عدالت فرهنگی را سرلوحه کارمان قرار دادیم و با درخشش هنرمندان شهرستانی خلابی که در این زمینه وجود داشت، برطرف شد.»

آغاز رسمی جشنواره ۴۱

سال‌های سختی که بر سینمای ایران گذشت

رویداد

چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر با صحبت‌های کوتاه مجتبی امینی (دبیر جشنواره فیلم فجر) در پردیس سینمایی ملت که به‌عنوان خانه رسانه مشخص شده به‌طور رسمی آغاز شد.

به گزارش همشهری، روز گذشته ۱۲ بهمن‌ماه اکران فیلم «استاد» به کارگردانی عماد حسینی و تهیه‌کنندگی بهروز افخمی آغازگر رسمی جشنواره فیلم فجر در دوره چهل و یکم بود که دقایقی پس از ساعت ۱۶ در پردیس سینمایی ملت، روی پرده رفت. پیش از اکران این فیلم، مجتبی امینی با حضور در یکی از سالن‌های نمایش فیلم با اشاره به اینکه جشنواره همانند چند دوره قبل افتتاحیه ندارد، گفت: در این دوره چیدمان فیلم‌ها در بخش سودای سیمرغ با حضور ۲۴ فیلم از اقلیم‌های مختلف کشور است و این آثار توسط هنرمندان در شرایط سخت تولید شده‌اند. او افزود: سینمای ایران ۳ سال سخت را پشت سر گذاشته و زندگی و معیشت هنرمندان هم با سختی‌هایی مواجه بوده است. دبیر جشنواره فیلم فجر گفت: کمک کنیم تا روح جدیدی به سینما دمیده شود و صنعت سینمای ایران در سال آینده پررونق شود تا چرخه سینما هم به مرحله شکوفایی بر گردد. همچنین ایسنا نوشت: جشنواره فیلم فجر در نخستین روز خود در شرایطی آغاز به کار کرده که هنوز تکلیف نهایی رای‌گیری مردمی (سیمرغ مردمی) مشخص نشده و فیلم‌های بخش‌های کوتاه و بین‌الملل هم معرفی نشده‌اند. همچنین گفته می‌شد در خانه رسانه برای نمایش فیلم‌های مستند و کوتاه هم سالن و سالن‌هایی در نظر گرفته شده که زمانبندی آنها به‌طور دقیق فعلا اعلام نشده است.

قصه متفاوت از یک اسیر جنگی

گفت‌وگو با ابراهیم اصغری، تهیه‌کننده فیلم «شماره ۱۰»

گفت و گو

روز گذشته، در نخستین روز جشنواره بین‌المللی فیلم فجر، فیلم «شماره ۱۰»

به نویسندگی و کارگردانی حمید زرگر نژاد و تهیه‌کنندگی ابراهیم اصغری، در پردیس سینمایی ملت به نمایش درآمد؛ فیلمی که محصول بنیاد فارابی است و براساس یک داستان واقعی ساخته

شده، از بازیگران این فیلم هم می‌توان به مجید صالحی، حسام منظور، سیامک صفری و بهرنگ علوی اشاره کرد. اصغری در کارنامه کاری خود تهیه‌کنندگی فیلم‌هایی چون «تک‌تیرانداز»، «شنوگل»، «شور شیرین»، «کیودی یاس»، «شب حورا»، «مردی از جنس بلور» و «مردی شبیه باران» را دارد.

فیلم هم با مشکلات زیادی روبه‌روست، از نگرارش فیلمنامه تا مرحله تولیدش، بزرگ‌ترین چالش‌تان در ساخت این فیلم چه بود؟

ما کار را دیر شروع کرده بودیم و محدودیت زمانی داشتیم، ولی دوست داشتیم فیلم آماده حضور در جشنواره فجر باشد. به همین دلیل در یک زمان محدود پیش تولید و تولید را انجام دادیم و از طرف دیگر مصر بودیم که هر طور شده فیلم کیفیت خوبی داشته باشد. با همراهی خوب آقای زرگر نژاد و دیگر عوامل و بنیاد فارابی این اتفاق افتاد.

فیلم شما به‌عنوان دومین فیلم در سنینمای مطبوعات به نمایش درآمد، از بازخورد منتقدان و اهالی رسانه بگویید؟ خودتان دوست دارید چه اتفاقی برای این فیلم بیفتد؟

داستان فیلم، قصه متفاوتی است و ما هم سعی کردیم ساخت خوبی داشته باشد، به‌ویژه می‌خواستیم در این

شرایط با نسل جوان ارتباط برقرار کرد. حتی تلاش کردیم از نظر هنری اتفاقاتی بیفتد که منتقدان و کارشناسان هم نظر خوبی به‌کار داشته باشند. با توجه به همه این موارد فکر می‌کنم، فیلم جایش را در سینمای ایران و در جشنواره فجر باز کند.

هم از مخاطبان صحبت کردید و هم از منتقدان. برای تهیه‌کنندگان معمولاً اقبال عمومی و نظر مردم اهمیت بیشتری دارد تا منتقدان، شما به‌عنوان تهیه‌کننده برایتان کدام یک مهم‌تر هستند؟

به‌نظر من نقطه مطلوب این است که هم تماشاگران و هم منتقدان از فیلم راضی باشند. هر دو گروه مخاطب فیلم هستند و بهتر است که هر دو فیلم را ببینند.

به‌نظر من در مورد این فیلم این اتفاق خواهد افتاد. چون همه عوامل فیلم سعی کردند به بهترین شکل کارشان را انجام دهند.

جشنواره

همشهری

مستند فجر

۶ مستند در فجر ۴۱

از شروط پذیرش فیلم‌های مستند تا داوران این بخش

اسامی مستندهای راه‌یافته به چهل و یکمین جشنواره فیلم فجر، اعلام شد و مشخص شد که ۶ فیلم مستند در این بخش، برای دریافت سیمرغ بلورین بهترین مستند، با یکدیگر رقابت خواهند کرد که اسامی آنها عبارت است از: «۴۱۰۰ گروز اسارت» به کارگردانی زهره نجف‌زاده و تهیه‌کنندگی سید مصطفی موسوی تبار، «خونه مامان شکوه» به کارگردانی مهدی بخشی مقدم و تهیه‌کنندگی مهدی شاه‌محمدی، «در پس جنگ» به کارگردانی محمدحسین محمودیان و تهیه‌کنندگی مرتضی شعبانی، «دنیای وحشی زاگرس» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی فرشاد افشین پور، «کوهستان بی‌صدا» به کارگردانی فرود عوض پور و تهیه‌کنندگی پژمان لشکری پور و «غیرمسکونی» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی مسعود زارعیان.

۲ شرط اصلی برای پذیرش مستندها، در این بخش قرار داده شده است؛ اول آنکه مستندها باید در شانزدهمین جشنواره سینما حقیقت که در آذرماه امسال برگزار شد، حضور می‌داشتند و دوم آنکه زمان فیلم‌ها، باید بالای ۷۵ دقیقه باشد.

داوران مستند

این درحالی است که براساس اخبار منتشر شده از سوی ستاد برگزاری چهل و یکمین دوره از جشنواره فیلم فجر، رضا خوشدل راد (تهیه‌کننده و مستندساز)، مصطفی رزاقی کریمی (مستندساز)، امین قدمی (تهیه‌کننده و مستندساز)، سلیم غفوری (قائم‌مقام معاون سینما، تهیه‌کننده و مستندساز) و مهدیه سادات محور (تهیه‌کننده و مستندساز) نیز قرار است مستندهای راه یافته به این دور از جشنواره فیلم فجر را داوری کنند. نگاهی به ترکیب داوران جشنواره، نشان می‌دهد که سلایق متنوع از نسل‌های مختلف سینمای مستند، در این ترکیب حضور داشته و به داوری آثار می‌پردازند.

«خونه مامان شکوه»

مستندی از درد و رنج کسانی که اعتیاد دارند

مستند «خونه مامان شکوه» به کارگردانی مهدی بخشی مقدم و تهیه‌کنندگی مهدی شاه‌محمدی شاید هیچ وقت از تلویزیون پخش نشود، این فیلم جزو ۶ مستندی است که در جشنواره فیلم فجر به نمایش در می‌آیند. مستندی که توانست تحسین مخاطبان جشنواره سینما حقیقت امسال را به همراه داشته باشد. بخشی مقدم در این فیلم، سراغ یکی از آسایشگاه‌های خصوصی ترک اعتیاد در تهران رفته که مخصوص دختران جوان است. در این مرکز تعداد زیادی از دختران جوان و چه بسا دهه هشتادی را می‌بینیم که برای راهایی از شر مواد مخدر، پای به خانه مامان شکوه گذاشته و چند ماهی را در این مکان سپری می‌کنند.

این دختران، خاطرات خود از روزهای سیاه اعتیاد و اتفاقاتی که آنها را در این مسیر قرار داده، تعریف می‌کنند و کارگردان نیز بدون اینکه حضورش احساس شود، این تصاویر را به نمایش می‌گذارد. اما نکته عجیب ماجرا در لایه‌لای حرف‌های این دختران، انطباق سخنان آنان با اخباری است که بعضاً و به صورت غیررسمی در رسانه‌ها بیان شده و پشت پرده هولناک اعتیاد را به نمایش می‌گذارد. برای مثال، اخباری در باره رسیدن سن اعتیاد به مقطع متوسطه یا دسترسی به مواد مخدر در کمتر از چندین دقیقه در رسانه‌ها دیده می‌شود. این مستندساز با مهارت، به ثبت سند شرایط می‌پردازد و حتی از داوری و موضع‌گیری پرهیز می‌کند. «خونه مامان شکوه» با توجه به غنای تصویری و موضوع جذابش می‌تواند بحث اول در یافت سیمرغ بلورین چهلمین جشنواره فیلم فجر باشد. مستندی که در اکران‌های عمومی، قطعاً جذاب و پرتماشاگر خواهد بود. «خونه مامان شکوه» مستندی است که برخلاف اغلب مستندهای سال‌های اخیر، و سوسه نزدیک شدن به سینمای داستانی و روایتگری یا استفاده از مصاحبه را ندارد.